

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

พระพุทธเจ้าทุกพระองค์สอนแบบเดียวกันหมด

มาเมื่อเช้านี้เหอ นี่ศิลป์สยาม เราไปเทศน์ที่ศิลป์สยาม งานทอดผ้าป่า อยู่หนองแขม โรงพิมพ์ใหญ่โตมาก เราไปเทศน์ที่นั่น คนก็มากเหมือนกันนะ แสดงให้เห็นว่าเป็นคนกว้างขวาง จิตใจกว้างขวาง มีบริษัทบริวารเพื่อนฝูงมาก คนมีใจคับแคบติดตันไม่ค่อยมีใครเกี่ยวข้องมากนักนะ ไปก็ไปด้วยความเกรงใจบ้าง ไม่ได้ไปด้วยความพอใจสมัครใจ

จิตใจที่กว้างขวางนี้ใครไปหาเป็นเครื่องดึงดูดกันในตัว อยู่ที่ใจนะ ใจถ้าหากว่าเราเทียบเหมือนด้านวัตถุก็เรียกว่า ใจที่กว้างขวางแล้วเป็นเหมือนแม่เหล็กอยู่ภายในถึงจะจนก็เป็นแม่เหล็กอยู่ในนั้น จะจนจะมีก็เป็นแม่เหล็ก คนจิตใจคับแคบติดตันนี้ไม่ค่อยมีรสมือชาตินะ เอาสมบัติเงินทองมาพอกพูนไว้ ก็เหมือนพอกพูนไม้ซุงแห้ง ๆ ฝุ ๆ อยู่ในนั้น จิตใจมันฝุมันแห้งไม่มีสารตอบรับสมบัติทั้งหลาย ถ้าจิตใจกว้างขวาง นั้นละคือธรรมอยู่ตรงนั้น แม่เหล็กอยู่ตรงนั้น เป็นเครื่องดึงดูด อยู่ที่ไหนชุ่มเย็น ต่างกันนะ

จิตดวงเดียวนี้ละ โห น่าสลดสังเวชนะ จิตดวงนี้ไม่มีใครมองเห็นเลย แต่ละคนแต่ละสัตว์ ๆ สัตว์ใหญ่ สัตว์เล็ก เป็นเทวดาอินทร์พรหม คือใจนี้ทั้งนั้นครอง ๆ นรก อเวจี เปตติประเภตต่าง ๆ ใจ ๆ ทั้งนั้น เว้นใจไปไม่ได้เลย สัตว์ทุกประเภทใจครอง ๆ นี่ละตัวนี้ตัวสำคัญ ตัวสร้างบาปสร้างกรรมหาบตั้งแต่กองทุกข์ตลอดเวลา คือไม่รู้เนื้อรู้ตัวจะทำยังไง ตำนานก็ไม่ได้นะ มันหากเป็นในกรรมของสัตว์นั้นแหละแต่ละราย ๆ

ใจดวงนี้ไม่เคยตายตั้งแต่กัปไหนกาลใดมา เจื่อนต้นเจือนปลายของจิตดวงนี้มาจากไหน พระพุทธเจ้าห้ามไม่ให้คิด เป็นอนิจนินต อย่าไปคิดให้เสียเวลา ให้เอาปัจจุบันเลย เหมือนหนามยอกแล้วให้รีบงอกทันที อย่าไปถามว่าหนามนี้ชื่อว่ายังไง มาจากสกุลไหน หนามนี้เกิดมาช้านานเท่าไร โดยไม่สนใจจะถอนหัวหนามออกนั้น เท้าเน่าเฟะเลย ท่านให้รีบถอนหัวหนามออก นี่เป็นผลที่จะได้รับ ส่วนไปถามหาสกุลหนามไม่มีประโยชน์อะไร นอกจากทำให้เท้าเน่าเฟะ เน่าพังชิ นี่ละข้อเปรียบเทียบท่านยกมา

จิตดวงนี้จะมาจากไหน ๆ ก็ตาม รวมลงแล้วว่า ผู้รับความสุขความทุกข์คือจิตดวงนี้ว่างั้นเลย เอา มันขัดข้องตรงไหนให้แก้ก็แก้เดี๋ยวนั้น อย่าไปคิดอดีตอนาคต คือไม่เกิดประโยชน์ มันขัดตรงไหน ๆ ให้แก้ปัจจุบัน เพราะจิตนี้จะแบกกongทุกข์หรือสุขก็ดี มันแบกมาตั้งกับตั้งกัลป์ก็ตัวนี้ ๆ จะไปข้างหน้าก็ตัวนี้ ให้รีบแก้ตัวนี้เสีย ข้างหน้าข้างหลังจะตัดไปหมด นั้นเห็นไหมละพังชิ อยู่ที่จิตดวงนี้ ไม่ได้อยู่ที่อดีตอนาคต ตัวนี้

เป็นผู้แบกมาจนเป็นอดีต และจะเป็นอนาคตต่อไป ผู้ที่แบกจะหายไป เพราะฉะนั้น ให้ปรับปรุงผู้ให้ให้ดีขึ้น ในจุดนี้หมด นั่นละท่านสอน

จิตดวงนี้ไม่มีใครเรียนรู้ละ นี่พระพุทเจ้าจึงได้ท้อพระทัยมองดูสัตว์โลก เปิดเผยโล่งในพระทัย ดาซ่ายคือพระญาณรู้หมดเห็นหมดเลย แล้วก็รู้เรื่องของสัตว์ทั้งหลายหมด นี่ละจิตแต่ละดวง ๆ ที่ว่าท่านเล็งญาณดูสัตว์โลก ท่านไม่ได้ดูดินฟ้าอากาศ ต้นไม้ภูเขา สมบัติ บริษัทบริวาร ยศถาบรรดาศักดิ์อะไร ท่านดูสัตว์โลกท่านจะดูที่หัวใจ ตัวนี้เป็นตัวสำคัญ ความหมายว้างนั้น รวมอยู่จุดนี้หมด จากอดีตมานานเท่าไร อยู่ที่นี่ แล้วจะไปอนาคตไม่มีประมาณก็อยู่ที่นี่ แล้วผู้ที่เป็นยังไง ดู ถ้าผู้ที่มีอุปนิสัยปัจจัยพอที่จะรู้จะถอนได้ ทรงเล็งญาณเห็นว่ามียุณียกก็ทรงไปรื้อถอนขึ้นมา ถ้าไม่มีอุปนิสัยแล้วก็เหมือนท้าว ๆ ไป สุดวิสัยที่จะไปรื้อไปถอนไปแบกภูเขาทั้งลูก ไม่สมควร เอาตั้งแต่สิ่งที่เป็นสาระอยู่ในภูเขาเนี่ยออกมาทำประโยชน์ ๆ เท่านั้นพอดี

นี่ความมืดบอดของสัตว์โลก ภูเขาเนี่ยมันน้อยไป แต่พอเอามาเทียบกันได้ ผู้ที่มีอุปนิสัยปัจจัยที่แทรกอยู่ในภูเขาความมืดของสัตว์นั้น ผู้ที่พอที่จะเป็นไปได้ที่แทรกอยู่ในภูเขา มี ๆ ๆ นั่นละท่านหาถอดหาถอนเอาตรงนั้น ๆ ไป ผู้ที่จมก็จมไป แต่จะจมไปไหนจิตนี้ไม่มีคำว่าฉิบหาย เพราะฉะนั้นท่านถึงให้อบรมให้ถึงที่สุดเสีย อบรมด้วยอำนาจแห่งความดีนี้ พอถึงที่สุดแล้วก็ป็นธรรมชาติ ไม่มีคำว่าสูญ นั่นเห็นไหม ที่นี้หมด เรียกว่านิพพานเที่ยง คือธรรมชาตินั้น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ซึ่งเป็นสมมุติ เข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้เลย ผิดวิสัยกัน เพราะฉะนั้นท่านถึงรื้อถอน เพราะมีจุดยุติ

การสร้างคุณงามความดีมีจุดยุติ สร้างไปมากไป ๆ ไปถึงที่สุด เต็มอ้อมแล้วพอนั้นยุติแล้วที่นี้ หมดความทุกข์ความกังวลโดยประการทั้งปวง หมดแล้ว ส่วนกิเลสไม่มีหมด ดึงไปเรื่อยลากไปเรื่อยอยู่อย่างนั้น ก็ก๊อปก็ก๊อปจะไปตลอดไม่มีสิ้นสุด คือกิเลสลากสัตว์ทั้งหลาย ที่มีที่สิ้นสุดคือธรรมจลุลากขึ้นมา ท่านสอนไว้อย่างนั้น ให้พากันจำเอานะ

เรื่องจิตดวงนี้สำคัญมากทีเดียว ไม่มีใครจะมองเห็นได้เลย นอกจากพระพุทเจ้าและพระอรหันต์ท่านเท่านั้น อันนี้ปิดท่านไม่อยู่ ปิดไม่อยู่เลย เพราะท่านแจ่มแจ้งชัดของท่านแล้ว หาที่สงสัยไม่ได้ จึงนำอันนี้ออกไปสั่งสอนโลกทั่ว ๆ ไปว่า จิตดวงนี้ไม่ตาย วิถีทางเดินมันมาจากไหน ๆ จนกระทั่งไม่มีที่สิ้นสุดยุติลงได้ พระพุทเจ้าหรือสาวกท่านก็ตัดออก อย่าไปยุ่งกับมัน แก้วที่มันขัดมันข้องอยู่เวลานี้ให้พ้นไปพอ นั่นเอาตรงนั้นนะ เรื่องอนาคตจะเป็นยังไง มันขึ้นอยู่กับปัจจุบัน ให้ปรับปรุงตัวปัจจุบันให้ดี เพราะฉะนั้นท่านถึงสอนโลก สอนที่หัวใจ ๆ ตัวแบกภาระทั้งหมด เกิดแก่เจ็บตาย

ความทุกข์จนหนโลกตกทุกข์ทรมานอยู่ที่นี่หมด ไม่ได้อยู่ที่ไหน อยู่ที่ใจดวงนี้เป็นผู้สั่งสมขึ้นมา

เมื่อได้รับการได้ยินได้ฟังแล้วก็พอมีช่องมีทาง อุตส่าห์บึกบึนไป ทางนั้นก้าวนั้นก้าวนี้ก็ค่อยเป็นค่อยไป ๆ นี่จะเรียกว่ามีช่องมีทาง จากนั้นก็เป็นผู้มีอุปนิสัยเพิ่มเข้า ๆ เป็นผู้มีอุปนิสัย อันนี้ยังเป็นเชื้อแห่งอุปนิสัยเสียก่อน จะเรียกว่าอุปนิสัยไม่ได้นะ พอเด่นขึ้น ๆ สมควรแล้วที่นี้ จะเข้าถึงขั้นแน่นอนเข้าไปแล้ว นี่มีอุปนิสัยแล้วที่นี้ ผู้นี้จะผ่านแล้ว จิตดวงนี้ ผ่านออกจากความทุกข์ความทรมานทั้งหลายมากี่กัปกี่กัลป์ และจะเป็นไปอีกกัปกี่กัลป์ ผ่านออกจากนี้ให้ถึงที่ยุติ ธรรมพาไปถึงที่ยุติสิ้นสุดไม่มีเงื่อนไขต่อไป

อันนี้ต่อไปตลอดนะ กิเลสนี้ลากเส้นสัตว์โลกให้ไปสู่กองทุกข์ทรมานอยู่ตลอดเวลา เรื่อยมาและเรื่อยไปอย่างนี้ ถ้าไม่มีธรรมเข้าหักห้ามหรือกั้นทางแล้ว จะเป็นอย่างนี้ตลอดไป เพราะฉะนั้นศาสนาจึงต้องมี ไม่มีเครื่องหักห้ามไม่ได้ สัตว์โลกไม่มีความหมายเลย เหมือนคนที่ตกน้ำอยู่ในทะเลหลวงนั้นแหละ วายปอมแป่ม ๆ ไม่ทราบความหมายว่ายังงี้ วายพอถึงวาระสิ้นชีวิตเท่านั้นเอง นี่ก็ปอมแป่ม ๆ แล้วตายชาตินี้ก็ปอมแป่มไปอีก ปอมแป่มทางไหนไม่รู้ ปอมแป่มทั้งสูงทั้งต่ำทุกแบบนั้นซิ

ถ้ามีอุปนิสัยแล้วก็มีความ สร้างคุณงามความดีพอมิ่ฝ่งมีฝ่า เหมือนมีเรือมีแพมารอรับคนตกน้ำให้ผ่านพ้นไปได้ อุปนิสัยของเราคือเรือของเรานั้นเอง สร้างคุณงามความดีก็เป็นเรือ เป็นที่พึ่งที่เกาะของเรา ไปในภพชาติต่าง ๆ ก็มีบุญมีกุศลรับรองไป ความทุกข์มีก็ไม่มากเหมือนคนมีตั้งแต่บาปแต่กรรม หาบตั้งแต่กองทุกข์อย่างเดียว อันนี้ไม่มีจุดหมายปลายทางเลยพวกนี้ ไปตลอดเลย ผู้ที่มีความดีมีจุดหมายปลายทาง มีที่ยุติมีที่พักผ่อน จนกระทั่งถึงจุดที่หมายได้ด้วยอำนาจแห่งบุญแห่งกุศลที่ฝ่งอยู่ในใจนะ

วิฆวานที่พาให้สัตว์โลกจมอยู่ตลอดเวลาที่ฝ่งอยู่ที่ใจ คือกิเลสฝ่งอยู่ที่ใจ เวลาสร้างบารมีเข้าไป แล้วก็ค่อยเข้าไปชำระซักฟอกเข้าไป จนกระทั่งถึงจุดของมันที่ตายตัว ถอนพรวดขึ้นมาฝ่ง ดิตเลย นี่ละที่ว่าท่านสำเร็จพระอรหันต์ ตรงนี้จะ ถอนเชื้อแห่งภพชาติออกจากใจโดยเด็ดขาด ที่นี้ใจดวงนี้ก็สง่าจ๋าเลย เพราะกิเลสเท่านั้นปิดไว้จึงมืดมิด ปิดตา พอกิเลสเปิดออกมาน้อยจะพลอยเห็นโทษเห็นภัยเห็นคุณเห็นโทษเข้าไปเรื่อย ๆ อันนี้กระจำงแจ่งเท่าไร ยิ่งเห็นคุณของธรรมมากขึ้น ๆ เห็นโทษแห่งวัฏจักรก็มากเข้าเท่า ๆ กัน จากนั้นก็ดิตละ ดิตเรื่อย ๆ เป็นอย่างนั้นละจิตดวงนี้ ดิตเพื่อถึงจุดที่หมาย หายความทุกข์ทรมานทั้งปวงที่เคยผ่านมากี่กัปกี่กัลป์โดยสิ้นเชิงไม่มีเหลือ ท่านจึงสอนไว้อย่างนี้ ให้พากันจำให้ตื้นะ

นี่หลวงตาเปิดเต็มที เพราะจวนจะตายแล้ว เราไม่ได้มีอะไรหวังแล้วในโลกนี้ เราหวังแต่หัวใจโลกเท่านั้นเอง ไปที่ไหนจึงแนะนำสั่งสอน ทุกข์ยากลำบากเราก็ตนเอา ๆ ที่ว่าความเป็นอยู่กับความตายไปของเรานั้น มีน้ำหนักทางความเป็นอยู่มากกว่า ก็เพราะเห็นแก่โลก จะทำประโยชน์ให้แก่โลกได้เท่าที่ควรเมื่อธาตุขันธ์ยังมีอยู่ เครื่องมือที่ใช้ทำประโยชน์ก็มีอยู่ พอธาตุขันธ์สลายลงไปปั๊บเท่านั้น กิริยาที่ทำประโยชน์ให้โลกนี้จะหมดไปไม่มีเหลือ กิริยาของธาตุของขันธ์ เพราะฉะนั้นความเป็นอยู่จึงมีน้ำหนักมากกว่าความตายไป

ถ้าธรรมดาแล้วเราพูดอย่างกลาง ๆ นะ ว่าเสมอกัน ความเป็นอยู่กับความตายไปนี้มีน้ำหนักเท่ากัน สำหรับเราเองว่ำนั่นเลย ไม่มีอะไรต่างกัน นี่เป็นกลาง ๆ ที่แยกออกไปอีก เพื่อจะแยกออกไปอีก เรามีชีวิตอยู่นี้ธาตุขันธ์เท่านั้นกว่นเรา นั่นเห็นไหมละ ย่นเข้ามา โลกธาตุนี้กว้างแสนกว้างไม่มีอะไรมากว่น มีแต่ธาตุแต่ขันธ์กว่นตลอดเวลา จิตดูมันอยู่ตลอด มันรับทราบกันโดยหลักธรรมชาติ พาอยู่พากินพาขับพาถ่ายพาหลับพานอน เจ็บหัวตัวร้อน ต้องหาเครื่องเยียวยา นี่กว่นตลอดเวลา พอปิดอันนี้ออกปั๊บ สิ่งเหล่านี้หมดโดยประการทั้งปวง แล้วอยู่ไปทำไม เข้าใจไหม

ข้อที่สาม จะอยู่ไปทำไม อยู่ไปก็แบบอย่างนี้ไปตลอด มีแต่ธาตุแต่ขันธ์กว่นตลอดเวลา ก็เลสไม่มีมากว่นใจ ก็เลสสิ้นสุดลงไปแล้ว วิมุตติพระนิพพาน บรมสุขในหัวใจเต็มที่แล้ว ตั้งแต่ขณะกิเลสขาดสะบั้นลงไป ทุกข์ไม่มีแทรกแม่เม็ดหินเม็ดทรายในหัวใจของท่านผู้บริสุทธิ์นั้นเลย ก็มีแต่ธาตุแต่ขันธ์ที่มันติดมันตันอยู่ภายใน ซึ่งเป็นความรับผิดชอบกันตั้งแต่วันเกิดมา ก็ต้องได้รับผิดชอบกันไป ถึงไม่กระทบกระเทือนถึงจิตให้ลำบาก ก็เป็นการกว่นอยู่ในสมมุติของมันนั่นแหละ

วิมุตติกับสมมุติเวลาขันธ์ยังมีอยู่มันก็รับทราบกัน ถ้าพูดภาษาของโลกก็ว่า กว่นก็มีขันธ์เท่านั้นกว่น นอกนั้นไม่มีอะไรกว่นนะ มีธาตุขันธ์เท่านั้น พออันนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วหมดอะไรโดยประการทั้งปวง แล้วอยู่ไปทำไม นั่นความหมายว่ำนั่นนะ ให้มันกว่นอะไรหนักหนา ก็เท่านั้น แต่ท่านไม่ทำ ท่านวางไว้ตามสภาพ มันอยู่ยังงี้ก็ให้อยู่อย่างนั้น ถึงวาระมันก็ไปของมันเอง ก็เท่านั้นเอง นี่เวลาแยก-แยกได้หลายแง่หลายนัย ให้พากันพิจารณาอย่างนั้น

นี่ถึงว่าความเป็นอยู่กับความตายไปเสมอกัน ถ้าธรรมดาทั่ว ๆ ไป ถ้าแยกปั๊บเข้ามาแล้ว อันนี้กว่นมาก แบกมันไปทำไมนัก แนะก็เท่านั้นเอง สลัดปุ๊วะไปเลยไม่ต้องแบก สมมุติโดยประการทั้งปวงสามโลกธาตุนี้ดับวูบลงพร้อมกันกับขันธ์ดับลงไป ขันธ์เป็นผู้รับทราบสมมุติโดยประการทั้งปวง กว้างแคบหยาบละเอียด ขันธ์นี่ ตัวสัญญา

สังขาร วิญญาณ มีจิตเป็นผู้ครองอยู่ที่นี่ มันจะรับทราบของมันไปเรื่อย ๆ พอขั้นดับวูปลงไปแล้ว โลกสมมุติก็ดับไปพร้อมกันเลย ไม่มีอะไรแบก หมด

นั่นละ อนุภาติเสสนิพพาน เป็นนิพพานล้วน ๆ เป็นธรรมชาติล้วน ๆ ไม่มีสมมุติเข้าเจือปนมีธาตุขั้นเป็นต้นเลย ท่านแยกไว้อย่างนั้น เข้าไปนั้นแล้วรู้เองไม่ต้องไปหาเรียนที่ไหน พุดแล้วสาธุ ไม่ต้องไปหาค้นในพระไตรปิฎก นี่เป็นพระไตรปิฎกอันใหญ่โต บรรจุไว้เต็มเหนี่ยวแล้ว มันรู้ในนี้หมดเลย นอกจากนั้นมันผิวเผินไปนะ พุดจริง ๆ อย่างนี้ละ มันเป็นในหัวใจอย่างนี้

เรียนเราก็เรียนมา เรียนขนาดไหน คัมภีร์ไหน ๆ ก็เคยพุดแล้วก่อนจะออกปฏิบัติ ค้นพระไตรปิฎกเสียหลักเลย เพราะเหตุไร ค้นนี้ค้นเพื่อจะเอาหลักเกณฑ์ไปปฏิบัติ เพราะเวลาออกปฏิบัติแล้วจะไม่มีหนังสือนี้ติดตัวไปเลย เราจะมีแต่ตัวเท่านั้น ออกปฏิบัติ กับความรู้ความเห็นความจดจำได้จากคัมภีร์ต่าง ๆ เข้ามาอยู่ในใจนี้หมด ขัดข้องอะไรก็พิจารณาตามที่เรารเรียนมาอย่างนั้น ๆ เท่านั้น

เวลามันเป็นขึ้นภายในใจนี้ มันจำออกแล้วนี้ไม่ได้เหมือนกันนะ ความจำเป็นไปด้วยความมืด ๆ มัว ๆ ความสงสัยสนเท่ห์ บาป บุญ นรก สวรรค์ เรียนไปถึงไหนสงสัยไปถึงนั้น ๆ เลยนะความจำ แต่ความจริงเจอเข้าตรงไหนแม่นยำ ๆ ตลอด นี่ความจริงกับความจำมันต่างกัน เพราะฉะนั้นพระไตรปิฎกใน พระไตรปิฎกนอกนี้จึงต่างกันมากทีเดียว พระไตรปิฎกนอกท่านถอดออกจากพระไตรปิฎกในนี้ไปจดจารึกเอาไว้ พระไตรปิฎกในคือท่านผู้บริสุทธิ์ทรงไว้ พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านทรงไว้เรียบร้อยแล้วท่านจะไปถามใครที่ไหน มันจำอยู่นั้นหมดแล้วถามใคร ไม่ต้องถาม พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านไม่ถามใครแหละ เต็มอยู่ในหัวใจท่านหมด

สนธิญาณุโก รู้เองโดยลำพัง ประกาศก้องอยู่ในหัวใจ ดังที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้ว่าเป็นความรู้เองเห็นเอง เป็นประกาศิตสำคัญมากทีเดียว พอรู้มันแล้วไม่ต้องไปถามใครจำในหัวใจเลย

นี่ก็พุดถึงเรื่องจิตดวงนี้ ให้พากันพิจารณาให้ตึนะ จิตดวงนี้ไม่ว่าจะสัตว์ตัวใดต้องมีจิตอยู่ในนั้น ๆ ทั้งนั้น สัตว์ไม่มีหัวใจก็คือสัตว์ตายแล้ว ถ้ามีหัวใจอยู่ก็เรียกว่าจิตยังอยู่ในนั้น เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ทำลายกัน แม้แต่อยู่ในท้องในครรภ์ก็ไม่ให้ทำลาย จิตเข้าไปอยู่ในนั้นแล้วไม่ให้ทำลาย เป็นอย่างนั้นนะ นี่ละจิตดวงนี้ละที่ท้องเที่ยวเกิดแก่เจ็บตาย ไม่มีใครเรียนถึงมันนะ ต้องภาคปฏิบัติจิตตภาวนาในพุทธศาสนาเท่านั้น ศาสนานอกนั้นสาธุ เราไม่ได้ประมาท ไม่มีศาสนาใดสามารถที่จะติดตามจิตดวงนี้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย จนถึงขั้นวิมุตติหลุดพ้นไปได้เหมือนพุทธศาสนา ว่างั้นเลย

พุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ เบอร์หนึ่งเลยไม่ผิด สอนแบบเดียวกันหมด ตามวิธีของจิต สถานที่อยู่ของจิตเป็นยังไง พรรณนามาหมด ให้โลกทั้งหลายได้เห็นทั้งโทษทั้งคุณของฝ่ายดีฝ่ายชั่วที่ตนไปสวย สวยดีสวยชั่วแสดงหมด เช่น บาป บุญ นรก สวรรค์ บอกไปหมด ๆ ออกจากใจดวงนี้ที่จะไป เพราะฉะนั้นจึงชำระใจดวงนี้ให้สิ้นสุดวิมุตติหลุดพ้นจากนี้แล้ว ดัดผิงถึงพระนิพพานไม่ต้องถาม นั่นท่านบอกไว้หมดอย่างละเอียดลออ

แต่พวกเรานั้นโง่นั้นชิ ให้กิเลสลบเอา ๆ ไม่เป็นหน้าเป็นหลังอะไรเลย เวลานี้กำลังลบบาปกันนะ บาปไม่มีแล้ว มีแต่ความทะเยอทะยาน ความดีความดีเป็นบ้ากันทั่วโลกดินแดน แล้วว่าโลกนี้เจริญ มันเจริญที่ไหน เราอยากถามว่าอย่างนี้ะ เห็นแต่ฟืนแต่ไฟเผาไหม้หัวใจของสัตว์โลก ใหญ่เท่าไรยิ่งเผามาก ประเทศที่ว่าเจริญเท่าไร ๆ นั้นละตัวเผามากอยู่ตรงนั้น มันเจริญด้วยอิฐด้วยปูนด้วยหินด้วยทราย ถนนหนทาง วัตถุสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เอามาหลอกกันเฉย ๆ ว่าเจริญ อิฐปูนหินทรายมันเจริญอะไร มันเสื่อมที่ไหน มันก็มีของมันอยู่อย่างนั้น ตัวเสื่อมตัวเจริญมันมีอยู่ที่ใจต่างหาก ใจเป็นผู้ดีผู้ดีกับสิ่งเหล่านั้น

อย่าพากันเป็นบ้าว่า ใครใหญ่โตเท่าไรเขาจะมีความสุขความเจริญ นั้นไฟเผาหัวมัน เอาธรรมจับปုပ်เข้าไปเห็นหมดเลยจะว่ายังไง ตาสีตาสาอยู่ตามท้องนาเขาไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวาย เขายังมีความสุขกว่ามหาเศรษฐีครองเจ้าอำนาจเสียอีกนะ พูดอย่างนี้จะความจริง พวกนี้ไม่ได้คิดมาก วุ่นวายมาก ดัดดินหาอยู่หากินวันหนึ่ง ๆ พอเลี้ยงปากเลี้ยงท้องไปวันหนึ่ง ๆ เขาไม่ได้ทุกข์มากนักนะ ไอ้พวกที่มันดินมันดีติดอยู่ภายในใจ มีอะไร ๆ มามันไม่พอนะข้างนอก เพราะใจมันหิวโหยมันไม่พอ ตัวนี้จึงติดจึงดี จึงได้รับกองทุกข์มากกว่าใคร ให้พากันจำเอาไว้วันนะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ก่อน เอาละพอ

วันที่ ๒๑ นี้ก็จะเป็นวันกฐินแห่งชาติไทยของเรา มารวมจุดกลางคือวัดป่าบ้านตาด ให้พี่น้องทั้งหลายตั้งหน้าตั้งตาทุกคน ให้สมเกียรติแห่งชาติไทยของเรา นี่เป็นกฐินเพื่อชาติ ให้พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศเป็นเจ้าภาพด้วยกันหมดเลย กฐินคราวนี้ให้ตั้งหน้าตั้งตาทำ ที่ทางราชการว่าจะตัดอะไรออกนั้น เราพิจารณาแล้วรู้สึกไม่สมพระเกียรติท่านนะ ควรจะปรึกษาผู้ว่าเสียอีกที ที่จะทำอะไรที่จะถวาย (แจกของที่ระลึก) นั้นแล้ว ควรจะทำก็ทำ เอาทางราชการมาตัดประโยชน์ของชาติบ้านเมือง นี่เรามาเทียบแล้วนะ ราชการทำไมถึงใหญ่โตนักอย่างนั้น ใหญ่ไม่เป็นท่า

อันนี้งานเพื่อชาติ เป็นงานที่ใหญ่โตมากที่สุด ควรที่จะอนุโลมตาม ผ่อนผันสั้นยาวให้พอเหมาะพอดี เวลานั้นท่านเสด็จมาเพื่อประโยชน์ของชาติแท้ ๆ เราก็มารวมพระบารมีท่านโดยถือกฐินนี้เป็นต้นเหตุสำคัญ รวมน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเรา ควรที่จะได้

ทำเต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้เป็นไปตามอริยาศัยของท่านนั้นแหละดี ปรีกษาหาหรือกันเสีย (ของที่ระลึกนี้ทางวัดต้องจัด) พี่น้องทางเมืองอุดรเราจัดไม่ได้เหอของที่ระลึกนะ จะมาให้ตั้งแต่วัดป่าบ้านตาดจัด มันก็เป็นหน้าที่ของวัดป่าบ้านตาด พี่น้องชาวไทยก็เป็นโมฆะทั้งหมดใช้ไม่ได้

เราอยากให้พี่น้องชาวไทยเรามีคุณค่าทุกคน ให้พากันจัดนะ ให้พูดกับผู้อื่นอย่างนั้นนะ ขอให้พากันพิจารณาเถอะเรื่องนี้ หลวงตาพิจารณาแล้วก่อนที่จะนำออกมาพูด คือเอาเรื่องนั้นไปพิจารณามันซ่อง ๆ อยู่ตลอดในหัวใจ (ไม่ถึงร้อยชิ้น) ไม่ถึงก็ได้ ขอให้มันเป็นเครื่องระลึกเป็นที่เหมาะสมว่กันเถอะนะ ถ้าไม่ทำอะไรเลยนี้แหล่ ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

เฉพาะอย่างยิ่งคือต้นผ้าป่าเวลาท่านเสด็จมา ขอให้มันต้นผ้าป่าเป็นกรณีพิเศษ เป็นที่ระลึก จะเป็นดอลลาร์ จะเป็นเงินสดเป็นอะไรก็ได้ ให้เป็นต้นพุ่มสำคัญ ๆ ให้เป็นที่ระลึกเวลาท่านเสด็จมา จะเป็นที่สวยงาม เป็นขวัญตาขวัญใจของพี่น้องชาวไทยทั่วหน้ากันในจุดนี้อันหนึ่ง เราไปพิจารณา พอพูดกันวันนั้นแล้วมันซ่องอยู่ภายใน พิจารณาไปมันไม่สะดวก เอ้ มันยังงออยู่อย่างนั้นนะ ที่นี้ออกทางนี้โล่งเลย มีมากมีน้อยเอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของเราทุกคน เวลานี้เป็นกฐินของชาติอย่าเอาทางราชการอันนั้นมาตัด ๆ ให้เป็นไปตามโปรแกรม ๆ นั้นไม่ค่อยเกิดผลประโยชน์อะไรเลย

เพราะเรื่องชาติใหญ่โตมาก ราชการก็ราชการของชาติ ก็ต้องทำเพื่อชาติ นั้นมันยื่นเข้าไป ๆ เอาอย่างนี้ดีกว่า ให้ปรีกษาผู้ว่าเสีย ได้มากได้น้อยก็ตามขอให้ได้ทำให้เห็นเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรา ตามกำลังของเรา ที่จะทำอย่างแบบที่ว่ามันรู้สึกว่ โอ้ย มันยังงอเราเอง มันหากเป็นอยู่ในนี้พูดไม่ถูก เพราะก่อนที่จะอะไร ๆ นี้จะต้องพิจารณานี้ให้เต็มเหนี่ยวเสียก่อน โล่งตรงไหนออกปั้งเลย ๆ เพราะฉะนั้นการที่เรานำพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศมาเป็นเวลาเกือบ ๓ ปีนี้แล้ว เราจึงไม่เคยปรีกษาใครเลย เราจะปรีกษาในนี้เสร็จ

อ้าว พูดให้เปิดอกเสีย ทุกอย่างจะพิจารณาในนี้ ๆ แล้วโล่ง แล้วถูกอรรถถูกธรรมทุกแง่ทุกมุมแล้วพุ่งเลยที่นี่ ไม่ต้องฟังเสียงใคร ธรรมเป็นเลิศแล้ว ออกเลย จะออกด้วยวิธีการวัดดูยังงี้ก็ดังที่ประกาศออกมาแล้วนี้ ก็ไม่เห็นผิดพลาดไปไหน วัดดูอันนั้นจะเข้าตรงนั้น ๆ เราพิจารณาหมดแล้วนะก่อนที่จะมาออก

การเทศนาว่าการพี่น้องทั้งหลายก็เหมือนกัน แง่มห้อยใหญ่ แง่มห้อยเล็ก แง่มห้อยจิ๋ว เราพร้อมไปแล้วทุกอย่าง ออกเลย ๆ ๆ ไม่ต้องไปถามว่า ขึ้นธรรมาสน์แล้วจะให้เทศน์ว่ายังงี้ ไม่มี เข้าใจไหม จะว่าแก่มห้อยใหญ่ อ้าว ให้มา ผู้ที่จะมาฟัง ให้มา ว่างั้นเลย จะออกทันที ไม่ว่าแก่มห้อยใหญ่ ไม่ว่าแก่มห้อยเล็ก ไม่ว่าแก่มห้อยจิ๋ว จะออก

ทันที พุง ๆ เลยเหียว ไม่ได้คุย มันเต็มอยู่ในหัวใจแล้วครอบโลกธาตุนั้น ธรรมกับใจ เป็นอันเดียวกันแล้ว จนตรอกจนมุมที่ไหน ไม่จน ว่านั่นเลยนะ

นี่เราจนจะตาย เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย จิตดวงนี้เราไม่เคยเป็นแต่ ก่อน มันก็มาเป็นในชาติปัจจุบันนี้แหละ ได้เห็นอย่างชัดเจน จนกระทั่งถึงสะดุ้งเลย เขียว โถ ๆ ขึ้นขนาดนั้นนะ ออไม่ได้ทนไม่ได้ก็เลยยกโคตรพ่อโคตรแม่ลงมา ตั้งแต่ โคตรพ่อโคตรแม่หลงตาบ่วงมา ยังไม่เคยรู้เคยเห็นธรรมประเภทนี้ เรามารู้ได้ยังไง เห็นได้ยังไง โคตรของเราไม่เห็น มันรู้ได้ยังไง นั่น เห็นไหม คำว่าโคตรพ่อโคตรแม่ คือ หมายความว่า น้ำหนัก เข้าใจไหม เกิดมาแต่โคตรแต่แซ่ไม่เคยเห็น ทำไมมันโผล่ขึ้นมาให้เห็นได้นี้ ความหมายก็กว้าง

เรื่องที่ว่ายาบว่าโลนนั้น อย่าเอาเข้ามาเกี่ยวข้องกับธรรมนะ ไม่มีความหมาย อันนั้นเป็นเรื่องของกิเลสมันป้องกันตัวมันต่างหาก ตัวสกปรกโสภณที่สุดโหดร้ายทารุณ ที่สุด คือกิเลส พุดอะไร ๆ เขาว่าสกปรก กิเลสมันปิดป้องไม่ให้ไปแตะต้องมัน คือมัน ตัวสกปรก เข้าใจไหม ธรรมท่านสะอาดพอแล้ว ท่านจะไปสกปรกที่ไหน เทศนาว่าการ ตรงไหน เป็นความสะอาดสะอาดอันไปหมด อย่างที่ว่ายาบว่าหมานี้ก็เหมือนกัน เข้าใจไหม ว่าหมานี้ว่ายาบว่าเปิดว่าไก่ ว่าจับทางด้วงไว้ มันยังบินไปนี่ มีแต่ธรรมจับทางกิเลสด้วงไว้ เข้าใจไหม กิเลสมันผาดโผน ธรรมต้องจับทางด้วงไว้ บางทีธรรมสู้ไม่ไหว ทางขาด กิเลสมัน ยังพาไปได้สบาย เข้าใจหรือ

อย่ามาคิดนะว่า เรื่องธรรมที่เราแสดงไปนี้ เราจะไปคำนึงคำนวณคิดถึงเรื่องว่า มันหยาบมันโลนอย่างนี้ เราไม่คิด เพราะเรื่องเหล่านี้มันหยาบโลนอยู่แล้ว เข้าใจไหม ธรรมเป็นของสะอาด เป็นน้ำที่สะอาดชะล้าง สาดไปเลย ๆ ใครจะว่ายาบโลนหรือว่าดู ด่าว่ากล่าว ไม่สนใจ นี่คือน้ำดับไฟหรือว่าน้ำที่สะอาดชะล้างสิ่งสกปรกเท่านั้นเอง เข้าใจไหม นี่คือธรรม นี่เป็นกัณฑ์ที่ ๒ แล้วหรือนี่ กัณฑ์ที่ ๒ นี่มันเผ็ดร้อนนะ เผ็ดร้อนขึ้นเรื่อย ๆ หรือ เอาละหยุดละ เดี่ยวมันจะไปใหญ่ ให้พร..

สรุปทองคำดอลลาร์นะ วันที่ ๗ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๘ บาท ดอลลาร์ได้ ๒ ดอลลาร์ แล้วนอกจากนั้นอย่าให้อ่านเถอะนะ เพราะอ่านทุกวัน ๆ นะ เมื่อวานนี้ ๘ ดอลลาร์ แต่เราไม่ได้นับตอนเย็นเมื่อวานนี้ ตอนเย็นเมื่อวานนี้ได้ ๑๒ บาท รวมไม่รวม เมื่อมาแล้วมันก็เข้าของมันเลยแหละ อันนี้เราก็อ่านไปอย่างนั้นแหละ อันไหนที่มาแล้ว ก็เข้าเลย ๆ เมื่อวานนี้ได้ ๑๒ บาท ที่ตั้งฮั่วไถ่ เมื่อวานนี้ถวายเป็นบุญไม่ได้นับเข้าในนี้ะ มัน จะมาเข้าหรือไม่เข้า ช่างมันเพราะมันมาแล้ว มันก็เข้าของมันเองแหละ เราอ่านเงามัน ไปอย่างนั้นแหละ

บัญชีก็ให้โอนมาเรื่อย ๆ บัญชีที่ประกาศไว้ข้างหลังศาลานี้ ประกาศมาได้ ๓ ปีแล้ว เวลานี้การโอนเข้ามาไม่ค่อยมี มันจะค่อย จืดจาง ๆ ไป ร่อยหรอไปไม่ดี ไม่สมเกียรติแห่งชาติไทยของเรา เพราะเหล่านี้เพื่อชาติทั้งนั้น ทางไหนก็เข้าเวลานี้ ทางกฐินก็หมุนเข้าทางกฐิน ส่วนเวลาที่เรจะมีว่างเราจะหมุนเข้าบัญชีทางนี้ก็เพื่อชาติ กฐินก็กฐินเพื่อชาติก็อย่างเดียวกัน คราวนี้ต้องเอาให้หนักนะ พี่น้องชาวไทยเรา เอาให้หนักคราวนี้ทั่วประเทศไทยของเรา ให้เห็นเป็นความสำคัญจำเป็นทั่วหน้ากันหมดนะ นี่กฐินเพื่อชาติไทยของเรา ๆ ไม่ให้ใครเป็นเจ้าภาพเป็นโตโผ เป็นโตโผด้วยกันทุกคนเด็ดทุกคนเป็นเจ้าภาพด้วยกัน วัตถุไทยทานที่จะนำมาเป็นองค์กฐินนี้เป็นของพี่น้องชาวไทยทุกคน นำมาซื้อของเข้ามาเป็นองค์กฐินเลย ไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ

เพราะฉะนั้นจึงมอบให้พี่น้องทั้งหลายเป็นเจ้าของทุกคน เอาให้เต็มเหนี่ยวทุกคนอย่าให้เสียชื่อเสียงชาติไทยของเรา เฉพาะอย่างยิ่งมาจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นเมืองของผู้นำคือหลวงตาบัวด้วยแล้วขายชีหน้าไม่ได้นะ อย่างคราวที่แล้วมานี้เก่งแล้วแหละ วันที่ ๙ สิงหาคม นี่ช่วยชาติ อันนี้เก่งแล้ว ฟาดมันเก่งครั้งที่ ๒ เข้าใจไหม คราวนี้อาครั้งที่ ๒ อย่าให้ด้อยกว่าคราวที่แล้ว ไม่ได้นะ พูดว่าจะหยุดมันก็หยุดไม่ได้ กฐินเราจะจัดหน้ากำแพงนะ เราไม่ได้จัดในวัดนี้ เพราะคนจำนวนมาก ให้เห็นกันทั่วหน้าเลย

เมื่อวานนี้มาโรงเดี่ยว โรงพยาบาลนะ เมื่อวานขึ้นโรงพยาบาลมา ๖ โมง มารับของ วันนี้ไม่ทราบ มาไม่ขาดนะโรงพยาบาล เลิกละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd